

Ανέκδοτα Προικοσύμφωνα

Unpublished Dowry Agreements

Πτυχιακή εργασία της
Χατζηδημητρίου Δ. Μαρίας

Φλώρινα
Μάιος 2021

Πίνακας περιεχομένων

Ευχαριστίες.....	1
Περίληψη.....	2
Λέξεις κλειδιά.....	2
Summary.....	2
Keywords.....	3
Εισαγωγή -Ορισμοί.....	3
Αρμοδιότητες Οικουμενικού πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.	4
Σχετικά με την προίκα.	4
Συμπέρασμα.....	8
Παράρτημα -Προικοσύμφωνα.....	9
Βιβλιογραφία -Πηγές.....	31

Ευχαριστίες

Η παρούσα πτυχιακή εργασία πραγματοποιήθηκε το διάστημα μεταξύ Μαΐου 2020 και Μαΐου 2021, στο Παιδαγωγικό τμήμα δημοτικής εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Με την περάτωση της παρούσας διπλωματικής εργασίας, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και επιβλέπουσα της εργασίας αυτής κ. Ηλιάδου – Τάχου Σοφία, για τις πολύτιμες συμβουλές της, και την υποστήριξη της. Ακόμη για το γεγονός ότι μου εμπιστεύθηκε ένα τέτοιο θέμα ως πτυχιακή εργασία.

Ιδιαίτερα θερμές ευχαριστίες θέλω να δώσω στην οικογένειά μου και στους οικείους μου, για την κατανόηση που έδειξαν, την ηθική, ψυχολογική και υλική βοήθεια τους αλλά και για όσα έχουν προσφέρει κατά την διάρκεια των σπουδών μου.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους καθηγητές του Παιδαγωγικού Τμήματος Φλώρινας, του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας για τις πολύτιμες γνώσεις που μου έδωσαν κατά την διάρκεια της φοίτησης μου στο Πανεπιστήμιο.

Περίληψη

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία, παρατίθενται μια σύντομη εισαγωγή, που παρουσιάζονται ο ορισμός του όρου προίκα, καθώς και η ιστορική αναδρομή της προίκας από την αρχαιότητα, όπου γίνεται μία ανάλυση για το τι βρίσκεται σε νομική ισχύ την εποχή εκείνη. Ακολουθεί μία αναφορά στις διάφορες περιόδους της εξέλιξης. Ακόμη αναφέρονται τα δύο είδη που χωρίζονται τα προικοσύμφωνα.

Στην συνέχεια της εργασίας, παρατίθεται η Νομολογία του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως σχετικά με τον αστικό, κανονικό και δικαιονομικό δίκαιο από τις χρονολογίες του 1800 έως και το 1896. Σε αυτό υπάρχουν οι εγκύκλιοι του οικουμενικού πατριαρχείου σχετικά με θέματα του γάμου, αλλά και ό,τι έχει σχέση με την προίκα της νύφης και τα προικοσύμφωνα.

Επιπλέον, επισυνάπτονται κάποια προικοσύμφωνα τα οποία συντάχθηκαν παρουσία συμβολαιογράφου, στην ευρύτερη περιοχή της Φλώρινας. Παρατίθενται και οι αναλυτικοί κατάλογοι προίκας, στους οποίους φαίνεται αναλυτικά τι περιουσιακά στοιχεία είχε η κάθε μέλλουσα νύφη ως προίκα.

Τέλος, παρουσιάζεται το συμπέρασμα το οποίο προέκυψε από την παραπάνω μελέτη, σχετικά με την κοινωνία και την νομολογία της εποχής.

Λέξεις κλειδιά

Προίκα, τράχωμα, γάμος, Πατριαρχείο, κοινωνία, αστικά ζητήματα πατριαρχείου.

Summary

This dissertation begins with a short introduction, which includes the definition of the term dowry, as well as a historical analysis of dowry through the ancient times, along with an analysis of what was legally valid during that time. These are followed by a mentioning of the different periods of evolution. Moreover, the two types of dowry agreements are being introduced.

Afterwards, the Case Law of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople is being outlined, concerning civil, regular and procedural law, dating from 1800 to 1896. This contains circulars of the Ecumenical Patriarchate concerning matters of marriage, but also anything related to the bride's dowry and the dowry agreements.

Furthermore, some dowry agreements are attached, which were constructed in the presence of a notary, in the general area of Florina. Moreover, there are also detailed dowry catalogues, in which the dowry each future bride offered is being showcased in detail.

Finally, the conclusion of the abovementioned study is being presented, with regard to society and the case law of the time.

Keywords

Dowry, trachoma, Marriage, Patriarchate, Society, civil matters of the Patriarchate.

Εισαγωγή -Ορισμοί

Ως προίκα, ορίζονται τα χρήματα ή η περιουσία (κινητή και ακίνητη) που σε κάποιες κοινωνίες, η οικογένεια της νύφης ή ακόμη και η ίδια η νύφη πρέπει να πληρώσει στον μέλλοντα σύζυγό της ή στην οικογένειά του για να παντρευτεί. (Owiti,Otieno 2020).

Η εμφάνιση της προίκας έχει τις ρίζες της είδη από την εποχή του Ομήρου (Συμεωνίδου, 1979). Λέγεται πως ήταν μία συνήθεια από τους γονείς προς τις κόρες τους, όταν ερχόταν η στιγμή του γάμου να παίρνουν μαζί τους τα προσωπικά τους αντικείμενα, που ο Όμηρος ονόμασε «μείλια». (Μπουράκης, 2020).

Τον 6^ο αιώνα π.Χ. ο Σόλων που ήταν νομοθέτης, με την Σεισάχθεια¹, απαγόρευσε την μεγάλη προίκα της νύφης. (Τότσικας,2019). Στην Ελλάδα ο θεσμός αυτός έχει τις ρίζες του στο Ρωμαϊκό δίκαιο, όπου πέρασε στο Βυζαντινό, έπειτα στην εποχή της Τουρκοκρατίας και τέλος στην Ελλάδα. (Συμεωνίδου, 1979).

Υπάρχουν δύο είδη προικοσυμφώνων σύμφωνα με τον γενεαλόγο κ. Σπύρο Σαρρή. Αρχικά το ιδιωτικό προικοσύμφωνο το οποίο «*συντασσόταν από πρόσωπο της εκλογής των συμβαλλομένων εις διπλούν παρουσία δύο ικανών μαρτύρων*» και το δημόσιο το οποίο «*συντασσόταν από συμβολαιογράφο ή, εν ελλείψει συμβολαιογράφου (συνηθισμένη περίπτωση) από κάποιον κληρικό ή υπάλληλο της εκκλησιαστικής γραφειοκρατίας εντεταλμένο επί τούτου από την αρμόδια εκκλησιαστική αρχή*». (Μαΐου, 2018).

¹ Νόμος του Σόλωνα (594 π.Χ) σύμφωνα με τον οποίο υπήρχε μερική απαλλαγή των πολιτών από τα χρέη τους.

Αρμοδιότητες Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Σύμφωνα με τις εγκυκλίους του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τα δικαστήρια χωρίζονται σε Πνευματικά και Μικτά. (Θεοτοκάς, 1897).

Τα Πνευματικά σχηματίζονται συνήθως από 2 έως 4 κληρικούς, προεδρεύει ο Αρχιερέας της περιοχής ή ο επίτροπος, δικάζουν κεκλεισμένων των θυρών, τις πνευματικές υποθέσεις όπως η μνηστεία, ο γάμος και η διατροφή εν μέσω του γάμου και όλα τα σχετικά με αυτό. (Θεοτοκάς, 1897).

Τα Μικτά απαρτίζονται από 5 -6 λαϊκούς με πρόεδρο τον Αρχιερέα ή τον επίτροπο, δικάζουν δημόσια και υπάγονται στην δικαιοδοσία των εκκλησιαστικών δικαστηρίων. Σε αυτά δικάζουν υλικές υποθέσεις, όπως διαθήκες, αφιερωτικά έγγραφα, η διατροφή μετά την λύση του γάμου, τους γάμους, τα τραχώματα και την προίκα, τις συνέπειες της λύσεως της μνηστείας και του γάμου, αν υπάρχουν διαφορές περί κληρονομιάς. (Θεοτοκάς, 1897).

Στις 31 Ιανουαρίου του 1891, εκδόθηκε μία επεξηγηματική Πατριαρχική και συνοδική εγκύκλιος, όπου υπήρχε ειδική αναφορά περί διαλύσεως μνηστείας, προικός, διατροφής και όλα τα συναφή περί γάμου και διάλυσης αυτών. (Θεοτοκάς, 1897).

Μνηστεία: για την διάλυση της μνηστείας αρμόδια είναι τα πνευματικά δικαστήρια ενώ για την αποζημίωση τα αρμόδια δικαστήρια είναι τα μικτά. (Θεοτοκάς, 1897).

Γάμος και τούτο τα συναφή: για τη διάλυση του γάμου και την διανομή των τέκνων αρμόδια είναι τα πνευματικά δικαστήρια. (Θεοτοκάς, 1897).

Προίκα, τράχωμα και προγαμιαία δωρεά: επειδή τα ζητήματα αυτά είναι καθαρά υλικά, βρίσκονται αποκλειστικά στην δικαιοδοσία των μικτών δικαστηρίων. (Θεοτοκάς, 1897).

Διατροφή: το θέμα της διατροφής γίνεται προσωρινά στα πνευματικά δικαστήρια. Μετά την λύση του γάμου υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών δικαστηρίων. (Θεοτοκάς, 1897).

Σχετικά με την προίκα.

Σύμφωνα με το Πατριαρχείο ως προίκα ορίζεται η περιουσία που δίνεται από την σύζυγο ή κάποιον άλλον στο όνομα αυτής στο σύζυγο, για τα βάρη του γάμου τους. (Θεοτοκάς, 1897). Αύτη δίνεται πριν ή μετά τον γάμο, είτε αυτοί που προικίζουν είναι εν ζωή είτε ως κληρονομιά. Άλλες φορές δίνεται προφορικά, άλλες γραπτά. Συνηθίζεται όμως να γίνεται γραπτά με προικοσύμφωνο ιδιωτικό ή συμβολαιογραφικό. (Θεοτοκάς, 1897).

Σύμφωνα με την εγκύκλιο του 1893, αν ως προίκα δινόταν ακίνητο, όφειλαν με αίτηση οι ενδιαφερόμενοι να απευθύνονται στο Πατριαρχείο, την Μητρόπολη ή την Επισκοπή,

περιγράφοντας λεπτομερώς το προικοδοτούμενο κτήμα. Μετά την τέλεση του προικοσυμφώνου γνωστοποιείται στις αρμόδιες κυβερνητικές αρχές, (οι οποίες είναι οι Μεχκεμεδες, Μουατζελέτ ή ταπού μεμεμερού), ότι το κτήμα παραχωρήθηκε ως προίκα, και κατά συνέπεια αυτό προσημειώνεται από το αρμόδιο κυβερνητικό γραφείο. (Θεοτοκάς, 1897).

Υποχρέωση για την προίκα έχει ο πατέρας, εκτός αν η θυγατέρα του προχώρησε σε γάμο χωρίς τη σύμφωνή γνώμη του. Η μητέρα κατ' εξαίρεση, μετά από απόφαση του δικαστή, μπορεί να δώσει προίκα, παραδείγματος χάρη αν αυτή είναι εύπορη και ο πατέρας άπορος. Ή σύμφωνα με ειδικό νόμο, η μητέρα αν είναι άλλου θρησκευματος, οφείλει να δώσει προίκα στην ορθόδοξη κόρη της. Οι αδελφοί της γυναίκας έχουν ηθικό καθήκον να δώσουν προίκα, δεν υποχρεώνονται όμως από τον νόμο. (Θεοτοκάς, 1897).

Αν δοθεί υπόσχεση προίκας πριν τον γάμο ο υποσχόμενος είναι αναγκασμένος να τήρηση την υπόσχεση μετά τον γάμο, εφόσον ο γάμος είναι έγκυρος. Αν όμως ματαιωθεί ο γάμος ματαιώνεται και η υπόσχεση της προίκας. Αν ο υποσχόμενος της προίκας ισχυριστεί ότι το προσύμφωνο δεν είναι έγκυρο, επειδή δεν συνετάχθη σε επίσημη αρχή, ή ενορία και δεν έχει καμία ημερομηνία, τότε δεν γίνεται να ληφθεί υπόψη ο ισχυρισμός αυτός. Και αυτό γιατί η άγραφη υπόσχεση είναι έγκυρη σύμφωνα με τον νόμο του 1874, κι εκείνος που υπόσχεται προίκα είναι υποχρεωμένος να την δώσει. (Θεοτοκάς, 1897).

Για την προίκα οποιαδήποτε υπόσχεση είναι υποχρεωτική για αυτόν που προικοδοτεί. Σύμφωνα με τον Μακκελδεϋ (Θεοτοκάς, 1897) το 1864 αν γίνει γάμος χωρίς την συναίνεση των γονέων αλλά έχει προηγηθεί μνηστεία στην οποία η μητέρα συναίνεσε, ο γάμος θεωρείται έγκυρος. Αν η μητέρα αρνηθεί να εκτελέσει την υπόσχεση προικός που έδωσε κατά την μνηστεία, το δικαστήριο την υποχρεώνει να καταβάλει την προίκα. Πολλοί γονείς που υποσχέθηκαν προίκα στους γαμπρούς κατά την μνηστεία και στην συνέχεια έβλεπαν ότι αναπτύχτηκε μία συμπάθεια μεταξύ των μνηστευομένων αρνιόταν, να δώσουν την συγκατάθεσή τους για την τέλεση του γάμου. Με αυτό το τέχνασμα είχαν σκοπό να απαλλαγούν από την υπόσχεση της προίκας κατά την μνηστεία. (Θεοτοκάς, 1897).

Ο γαμπρός είχε το δικαίωμα να απαιτήσει την προίκα μετά το γάμο. Αν αυτό δεν γινόταν, σύμφωνα με τον νόμο, μετά από μία διετία από την τέλεση του γάμου η προίκα φέρει τόκο 4%. Το 1892 ορίζεται ότι η απαίτηση της προίκας είναι διαρκείς. Επομένως οποιαδήποτε ένσταση για να παραγραφεί η προίκα απορρίπτεται. (Θεοτοκάς, 1897).

Από το 1874, αν ένας πατέρας έχει αναλάβει με προικοσύμφωνο την υποχρέωση να μεταβιβάσει την οικία του στην θυγατέρα του ως προίκα και στην συνέχεια πεθάνει, η

υποχρέωση αυτή πηγαίνει στους κληρονόμους και στους διαδόχους αυτής. (Θεοτοκάς, 1897).

Σύμφωνα με το προικοσύμφωνο του 1733 η προίκα που αναφέρεται σε χρήματα υπάγεται στην κατηγορία της διατιμημένης προίκας, λόγω πώλησης και όχι λόγω προσδιορισμού της αξίας. Το 1895 όταν κατά το προικοσύμφωνο η αξία προίκα οικίας εκτιμάτε στις 50.000, ανάγεται στην κατηγορία των διατιμημένων λόγω πωλήσεων προικιών. Σύμφωνα με νόμο του 1865 μπορεί να δώσει προίκα και κάποιος συγγενείς αλλά μόνο από την πλευρά του πατέρα. Αυτός ονομάζεται τρίτος και δεν είναι υποχρεωμένος να το κάνει. Γι' αυτό και θεωρείται δωρητής της γυναίκα και όχι του συζύγου της. (Θεοτοκάς, 1897).

Ο νόμος του 1893 ορίζει ότι όσο διαρκεί ο γάμος ο άνδρας είναι κύριος κάτοχος της προίκας. Απαγορεύεται από την γυναίκα να πουλήσει ή να διαθέσει οποιοδήποτε πράγμα έχει δοθεί ως προίκα. (Θεοτοκάς, 1897).

Τον Αύγουστο του 1786 και σύμφωνα με τους Θείους και ιερούς κανόνες ο άνδρας ούτε μόνος, ούτε με την συγκατάθεση της γυναίκας, όσο είναι εν ζωή ή όταν πεθάνει, μπορεί να δώσει την προίκα. Οφείλει να την αποδώσει στους κληρονόμους εκείνης. Η γυναίκα δεν μπορεί να εκποιήσει την προίκα της χωρίς την γνώμη του ανδρός, ακόμη και μετά τον θάνατό του. Ακόμη, δεν έχει το δικαίωμα να δώσει εξοφλητήριο στους γονείς της αν δεν δώσει την συγκατάθεση του ο σύζυγος. Όταν αποβιώσει η σύζυγος και δεν υπάρχουν τέκνα η προίκα επανέρχεται στην κυριότητα του πατέρα που προικοδότησε. Σύμφωνα με τον νόμο του 1872, ο σύζυγος που παίρνει την προίκα δεν γίνεται κύριος αυτής αλλά επικαρπωτής και οι τόκοι χρησιμεύουν για τα βάρη του γάμου. (Θεοτοκάς, 1897).

Με νόμο του 1873 όταν λόγο κακής διαχείρισης του συζύγου ελαττωθεί η περιουσία που δόθηκε σε αυτόν ως προίκα και αποδειχτεί ότι ελαττώθηκε, από υπαιτιότητά του, το δικαστήριο «κηρύσσει τον σύζυγο άσωτο» (Θεοτοκάς, 1897). Η διάταξη αυτή δεν θεωρείται ποινή στον σύζυγο που σπαταλά την περιουσία, αλλά πρόκειται για εξασφάλιση των δικαιωμάτων της γυναίκας. (Θεοτοκάς, 1897).

Τον Ιανουάριο του 1875 η προίκα ή τα τραχώματα που ανήκουν στην κινητή ή ακίνητη περιουσία της γυναίκας εξαιρούνται από την περιουσία του συζύγου, αν αυτός χρεοκοπήσει και επιστρέφονται στην γυναίκα. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση διαζυγίου ή μετά από θάνατο χωρίς τέκνα. (Θεοτοκάς, 1897).

Το 1881 και μέσα στο γάμο η γυναίκα μπορεί να κινήσει αγωγή κατά του ανδρός για την προίκα και μπορεί να την κρατήσει και ως υποθήκη. Το 1882 και αν η περιουσία του ανδρός ελαττωθεί και κινδυνεύει η προίκα, η γυναίκα μέσα τον γάμο έχει το δικαίωμα να

απαιτήσει την βιώσιμη εξασφάλιση την δική της και της οικογένειάς της. Από τον Μάρτιο του 1887 με νόμο, η γυναίκα έχει το δικαίωμα να κινήσει η ίδια αγωγή για την απόδοση της προίκας που υποσχέθηκαν, σε αυτήν και στον σύζυγό της. (Θεοτοκάς, 1897).

Από το 1888 και μετά μπορεί η γυναίκα, αν αποδείξει ότι ο σύζυγός της δεν συζεί μαζί της, οφείλει αυτός να επιστρέψει σε αυτήν την προίκα της και αν δεν μπορεί, να της εξασφαλίσει κατάθεση στην τράπεζα μαζί με τους τόκους. Από το 1889 η γυναίκα, όταν βλέπει να ελαττώνετε η περιουσία του συζύγου της, της δίνεται το δικαίωμα ή να απαιτήσει μέσα στον γάμο την προίκα της ή να ζητήσει ασφαλιστικά μέτρα. (Θεοτοκάς, 1897).

Όταν ο άνδρας αρνηθεί να παραλάβει την σύζυγο στον συζυγικό οίκο οφείλει, να παραδώσει στην ίδια τα ενδύματα και τα κοσμήματα. Όσον αφορά την εξασφάλιση της προίκας αυτής, είναι έργο μίας δικής που διεξάγεται πρωτοδίκως ενώπιων του αρμοδίου Μητροπολιτικού δικαστηρίου. (Θεοτοκάς, 1897).

Όταν ο άνδρας είναι υπεύθυνος για το διαζύγιο, όχι μόνο υποχρεώνεται με νόμο του 1865 να επιστρέψει την προίκα, αλλά καταβάλλει χρηματικά ποσά στην γυναίκα ή στα κοινά τέκνα τους, αν υπάρχουν. Ο νόμος του 1872 όριζε ότι οι γονείς του αποθανόντος συζύγου έχουν υποχρέωση να επιστρέψουν τα χρήματα, τα ενδύματα και τα έπιπλα της προίκας. Δεν έχουν όμως το δικαίωμα να απαιτήσουν το ρολόι και το δαχτυλίδι γιατί αυτό θεωρούταν προγαμιαία δωρεά και ανήκει στη σύζυγο, με την προϋπόθεση να κρατήσει τον πένθιμο χρόνο της χηρείας. Αν λυθεί ο γάμος και δεν είναι υπεύθυνη η γυναίκα η προίκα επιστρέφει σε αυτήν. Με νόμο του 1875 σε περίπτωση που η συμβίωση είναι αδύνατη και λυθεί ο γάμος με «κοινή συναινέσει» η προίκα δίνεται στα παιδιά. (Θεοτοκάς, 1897).

Όταν μία γυναίκα πεθάνει, με νόμο του 1733, η προίκα, η περιουσία και οι δωρεές του γάμου από τον άνδρα προς την γυναίκα, κληρονομούνται στο παιδί. Εκτός αν ο πατέρας κρατήσει για πάντα την χηρεία θα πάρει το $\frac{1}{4}$ της κληρονομιάς. Αν αποφασίσει να ξανά παντρευτεί, επιστρέφει το $\frac{1}{4}$ της προίκας στο παιδί του. Ο πατέρας είναι υποχρεωμένος να το θρέφει και να του παρέχει τα προς το ζην. Όταν το παιδί αυτό ενηλικιωθεί θα παραλάβει την προίκα της μητέρας του ως κληρονομιά από τον πατέρα του. Αν ο πατέρας αρχίσει να καταναλώνει ή να μην κάνει σωστή επιμέλεια της προίκας, τότε η επιμέλεια του παιδιού μαζί με τα μητρικά του υπάρχοντα (κληρονομιά από προίκα), αναλαμβάνουν οι γονείς της μητέρας που πέθανε. Ακόμη έχουν την υποχρέωση να συντηρήσουν το παιδί έως ότου ενηλικιωθεί και παραλάβει την κληρονομιά (προίκα της μητέρας του). Εάν το παιδί πεθάνει ανήλικο, η προίκα της μητέρας θα διανεμηθεί σε τρία μέρη. Το ένα μέρος θα δοθεί για την κηδεία και τα μνημόσυνα του παιδιού, το άλλο μέρος το παίρνει ο πατέρας του παιδιού και το τρίτο μέρος οι γονείς της μητέρας του παιδιού. (Θεοτοκάς, 1897).

Με νόμο του 1860, πεθαίνοντας η κόρη και αφήνοντας γιο, η ιερά σύνοδος αποφάσισε την προίκα που θα έπαιρναν πίσω οι γονείς της να αποδοθεί στο γαμπρό τους γιατί αυτή ανήκει στον εγγονό τους. Με νόμο του 1871 όταν πεθαίνει άτεκνη μία γυναίκα, αποδίδεται στον πάτερα της η προίκα που έχει δοθεί. Η προγαμιαία δωρεά ανήκει στην γυναίκα που πέθανε και σαν κληρονομία πηγαίνει στους γονείς της. (Θεοτοκάς, 1897).

Σύμφωνα με τις τελευταίες εγκυκλίους περί προίκας, τα αντίγραφα των προικοσυμφώνων ή διαθηκών επικυρωμένων από την ιερά μητρόπολη συνοδεύονται πάντοτε από τουρκική μετάφραση επικυρωμένης από την αρμόδια εκκλησιαστική αρχή. Η μετάφραση θεωρείται έγκυρη μόνο όταν γίνεται από συγκεκριμένα κυβερνητικά γραφεία. Αυτό το μέτρο γίνεται αποδεκτό και από την εκκλησία και ανακοινώνεται στην αυτού ιερότητα από την Πατριαρχική και συνοδική εγκύκλιο με την εντολή να προνοήσει για την εφαρμογή του νόμου στην επαρχεία. (Θεοτοκάς, 1897).

Συμπέρασμα

Λαμβάνοντας υπόψη τα ευρήματα που προέκυψαν από την βιβλιογραφική επισκόπηση αλλά και από την έρευνα σε πρωτογενείς πηγές, μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι είναι εμφανή τα στερεότυπα της εποχής για τη θέση της γυναίκας.

Αν και οι πηγές εστιάζονται σε μία συγκεκριμένη περιοχή, δε θα ήταν απλούστευση να πούμε ότι το νομικό καθεστώς που αφορούσε στο γάμο και την προίκα της γυναίκας ήταν παρόμοιο για τα ελληνικά δεδομένα την συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία.

Ο ενεργός ρόλος της εκκλησίας και ιδιαίτερα του Πατριαρχείου στην επικύρωση και την εφαρμογή του εκάστοτε προικοσύμφωνου, αναδεικνύει το σημαντικό ρόλο του κλήρου στο "οικογενειακό δίκαιο".

Η προίκα ήταν ένα σύνολο περιουσιακών στοιχείων που μεταβίβαζαν πριν το γάμο, είτε η ίδια η νύφη, είτε οι συγγενείς της, στον γαμπρό. Ο θεσμός, που έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα με σκοπό την οικονομική εξασφάλιση των γυναικών αλλά και την υλική τους συμβολή στην νέα τους οικογένεια (καθώς δεν είχαν συνήθως εισόδημα από έμμισθη εργασία).

Η εκκλησία παρεμβαίνει στο θέμα των προικοσυμφώνων αφενός μεν εξαιτίας του χαρακτηρισμού του γάμου ως ιερό μυστήριου, που άπτεται των αρμοδιοτήτων της, αφετέρου δε με την εξουσία που της δίνει η συμμετοχή της στις δημογεροντίες.

Παρατηρούμε ότι σταδιακά υπάρχει μία πρόθεση εκσυγχρονισμού της νομοθετικής πράξης και μια προσπάθεια να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα της γυναίκας συζύγου.

Πρόκειται ωστόσο για αργές διαδικασίες που συνδέονται με σημαντικές κοινωνικές αλλαγές.

Παράρτημα -Προικοσύμφωνα

Παρακάτω ακολουθούν τα προικοσύμφωνα που συνετάχθησαν στην περιοχή της Φλώρινας.

Άυξον Αριθ.8

Αριθμ. Πρωτοκ
102

Προικοσύμφωνον

Σήμερα την εικοστή εννάτη Νοεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού δεκάτου έτους ημέρα της εβδομάδος Δευτέρα και ώρα Πέμπτη της ημέρας Τουρκιστί παρασάντες ενώπιον εμού του γραμματέως της ιεράς Μητροπόλεως Μογλενών και Φλωρίνης Οικονόμου Παπαδημητρίου εκπληρούντος συνάμα και χρέη συμβολαιογράφου εν αυτώ ένθεν μεν ο κ. Γεώργιος Αρλέτας,

Ένθεν δε ο κ. Ευάγγελος Θ. Φιλιωπίδου το επάγγελμα έμπορος, κάτοικος Φλωρίνης και υπήκοος οθωμανός αμφότεροι γνωστοί μοι, εξήτησαν την σύνταξιν του παρόντος προικοσυμφώνου και εδήλωσαν επί παρουσία και των συνυποφαινομένων μαρτύρων ήτοι των κ.κ Σύμνος Ιωαννίδου εμπόρου, Δημητρίου Τριανταφύλλου εμπόρου, αμφοτέρων υπηκόων οθωμανών και απάντων κατοίκων Φλωρίνης, γνωστών μοι επίσης και εις συδεμίαν υπό του νόμου οριζομένην εξαίρεσιν υποκειμένων, ότι συνεβάλοντο προς αλλήλους τα ακόλουθα.

A^{ov} Ο κ. Γεώργιος Αρλέτας, έχων θυγατέρα, ονόματι Αναστασία, αποφάσισας εκδίδει αυτήν εις πρώτου γάμου κοινωνίαν, τη συγκαταθέσει και της ίδιας, προς τον κ. Ευάγγελον Θ. Φιλιωπίδου συν την πατρική αυτού ευχή και ευλογία.

B^{ov} Ο κ. Γεωργίος Αρλέτας παρέχει εις τον κ. Ευάγγελον Θ. Φιλιωπίδου λόγω τραχώματος² λίρας οθωμανικάς τριακοσίας (Αριθμός 300)και ετέρας εκατό (Αριθμός 100) λιρ. Οθωμαν. Εις κοσμήματα και προίκα της θυγατρός του υπολογιζομένας.

² Τράχωμα: χρηματικό ποσό πέραν της συνηθισμένης προίκας που ζητούσε παλαιότερα ο γαμπρός από την οικογένεια της νύφης.

Γ^{ον} Ο κ. Ευάγγελος Θ. Φιλιωπίδης στέργει και αποδέχεται το ρηθέν τράχωμα των τριακοσίων λιρών (Αριθμοί 300) και την προίκα αξίας εις εκατόν λίρες οθωμανικός (Αριθμοί 100) την προερχομένην εις κοσμημάτων και φορεματών της συζύγου του Αναστασίας.

Δ^{ον} Εν περιπτώσει θανάτου, όπερ μη γένοιτο, ενός των συζύγων λ.χ. της δ. Αναστασίας Γ. Αρλέτας, άπασα η προίξ μετά του τραχώματος μεταβαίνει και επανέρχεται εις την διακατοχήν και κυριότητα των πλησιέστερων αυτής συγγενών, μη υπάρχοντος του πατρός, ζων δε τω ιδίω πατρί, εάν δεν ήθελεν τεκνοποίηση. Εν περιπτώσει δε αποβιώσεως όπερ μη γένοιτο του κ. Ευαγγέλου Θ. Φιλιωπίδου, ολόκληρος η προίξ και το τράχωμα επανέρχεται εις την διακατοχήν και κυριότητα της δ. Αναστασίας Γ. Αρλέτας, εάν εισέτι ήθελεν και τεκνοποίηση.

Ο κ. Γεώργιος Αρλέτας, ο πατήρ και προστάτης της δ. Αναστασίας, ο αδερφός
αυτής και άπαντες οι συγγενείς, εύχονται από καρδιάς |τους συζύγους| εις αμφοτέρους |
ζωήν ειρηνικήν και όλβιον κσι την επίτευξιν παντοίων σωτηριωδών αγαθών.

Διό προς βεβαίωσιν συνετάχθη η παρούσα πράξις, ήτις αναγνωσθείσα εις επήκοον των τε συμβαλλομένων ως και των μαρτύρων, υπεγράφη παρά πάντων ιδιοχείρως και παρέμου του τε συμβαλλομένων ως και των μαρτύρων, υπεγράφη παρά πάντων ιδιοχείρως και παρεμού του συμβολαιογραφόντος.

Εν Φλωρίνη τη 29^η Νοεμβρίου 1910

Οι μάρτυρες

„ Κωνσταντίνος Χ΄

„ Σίμος Ιωαννίδης

Οι συμβαλλόμενοι

„ Φιλιωπίδης Ευάγγελος

„ Αρλέτας Γεώργιος

Ο Συμβολαιογράφος Γραμματεύς

Οικονόμος Παπαδημήτριος

Σημ. εις το Β^{ον}, Γ^{ον} κεφ. Ενθα αναφέρεται ότι ο κ. Γεώργιος Αρλέτας παρέχη τω Ευαγγέλω Θ. Φιλιωπίδη λόγω τραχώματος λίρας τριακόσιας και ένθα λέγεται, ότι ο κ. Ευάγγελος Θ. Φιλιωπίδης στεργεί αποδέχεται το ρήθεν τράχωμα τω τριακοσίων λιρών (300), διορθόσται δια της προσθήκης ετέρων εκατόν λιρών (100) δια των φράσεων ότι ο κ. Γ. Αρλέτας παρέχει παρέχει τω Ευαγγέλω Θ. Φιλιωπίδη λόγω τραχώματος λιρη τετρακοσίας (αρ. 400), ας ομολόγησε ενώπιων ημών κ των μαρτύρων ότι ελάβει ο κ. Ευαγγελος Θ. Φιλιωπίδης.

τω 29η Νοεμβρίου 1910.

Οι μάρτυρες

Οι συμβαλλόμενοι

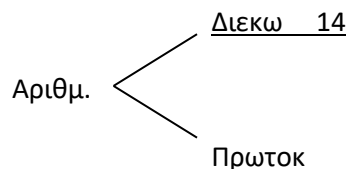
„ Κωνσταντίνος Χ΄

„ Φιλιωπίδης Ευάγγελος

„ Σίμος Ιωαννίδης

„ Αρλέτας Γεώργιος

Αύξων. Αρ. 26

Προικοσύμφωνον.

Σήμερον τη δεκάτη εννάτη Αυγούστου του χιλιοστού εννεακοσιοστού πρώτου έτους ημέρα Κυριακή παρασάντες ενώπιον εμού του γραμματέως της Ιεράς Μητροπόλεως Μογλενών και Φλωρίνης, εκπληρούντος συνάμα εν αυτή και χρέη συμβολαιογράφου, ένθεν μεν ο Σεβ. Μητροπολίτης Μογγλενών κ. Ιωαννίκιας, ένθεν δε ο κ. Γεώργιος Λογιωτάτου, υπηκοος οθωμανός, ορθόδοξος το δόγμα, κάτοικος Θεσσαλονικής και διευθυντής του εν Θεσσαλονίκη μεγάλου ξενοδοχείου «Ο Παρθενών» αμφότεροι γνωστοί μοι, εδήλωσαν επί παρούσα και των συνυποφαινομένων αξιόπιστων μαρτύρων κ.κ Γήλιο Λαζου, εμπόρου και Στεργίου Χρηστίδου, ξενοδόχου, γνωστών μοι, επισης και ουδεμίαν υπό του νόμου εξαίρεσιν υποκειμένων εστι συνεβάλοντο προς αλλήλους τά εξής.

Α^{ov} Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μογλενών Κ^{ος} Ιωαννίκιος, έχων ανεψιαν επ΄ αδερφή, ονόματι Ελένην Ιωαννίδου, εκδίδει ταυτην τη συγκαταθέσει της προς τον αξιότιμον κ. Γ.Λογιωτάτου εν κοινωνίαν δευτέρου γάμου.

Β^{ov} Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μογλενών Κ^{ος} Ιωαννίκιος ως θείος και κηδεμών της ανεωιάς αυτού κ. Ελενης Ιωαννίδου, προικίζει ταύτην μετά τελεία προικός ως εν ιδιαιτέρω καταλόγω υπό ημερομηνίαν 2 Αυγούστου 1901 επί συνημμένω εν τω παρόνρι προικοσυμφώνω φαίνεται.

Γ^{ov} Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μογλενών Κ^{ος} Ιωαννίκιος, παρέχει εις τον κ. Γ. Λογιωτάτου, λόγω τραχώματος, λίρας οθωμανικής χρυσάς τριακόσιας (αρθ.300) ων αι μεν διακόσiai (αρθ 200) εισί κτήμα και περισύσια της κ. Ελένης Ιωαννίδου, αι δε λοιπαί εκατόν (αρθ 100) δίδονται τη κ. Ελένη δια τον κ. Γ. Λογιωτάτου υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Μογλενών Κ^{ου} Ιωαννικιον.

Δ^{ov} Το άνω ποσόν των τριακοσίων (αριθμ.300) λιρών Οθωμανικών παραδίδεται τοις μετρητοίς τω κ. Γ. Λογιωτάτω, υπό τον όρον όπως εκασφαλίση τούτο παρά τινό τραπεζιτικώ οίκω, η χρησιμοποίησή αυτώ προς αυξησιν την κεφαλαίων του, η προς μεγεθυνοι του κύκλου των εργασιων του.

Ε^ο Εν περιπτώσει θανάτου, όπερ μη γένοιτο, ενός των συζύγων λ.χ. της κ. Ελένης Ιωαννίδου, απασα η προν μετά του ταχύματος των τριακοσίων λιρών, μεταβαίνει και επανέρχεται εις την Λα κατοχήν και κυριότητα των πλησιεστέρων αυτής συγγενών και του κηδεμόνος και θείου αυτής, εάν δεν ήθελον τεκνοποιησει. Εν περιπτωσει δε αποβιώσεως, όπερ μη γένοιτο, του κ. Γεωργίου Λογιωτάτου ολόκληρος η προιξ, ως και το τράχωμα των τριακοσίων λιρών, επανέρχεται εις την Λα κατοχήν και κυριότητα της κ Ελένης Ιωαννίδου εάν είσεται ήθελον τεκνοποιήσει.

ΣΤ^ο Ο κ. Γ. Λογιωτάτου υπόχρεούται να ορίση εν οικογενειακώ συμβουλίω την ημέραν και τον ταπον της τελέσεως των γάμων και να караβάλη τα έξοδα αυτών εις οποιονδήποτε μέρος και αν ήθελον τελεσθει αυτοι.

Ζ^ο Ο κ. Γεώργιος Λογιωτάτου στεργων και αποδεχόμενος τ' ανώτερω, δηλοι στι παρέλαβεν ήδη τοις μετρητοίς το ποσόν λιρών οθωμανικών Χρυσών τριακοσίων (αρθ.300)

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μογλενων Κ^ο Ιωαννίκιος θείος και κηδεμών της κ. Ελένης Ιωαννίδου καθώς και ο πατήρ και οι αδελφοί αυτής και άπαντες οι συγγενείς, εύχονται από καρδιάς εις αμφοτέρους τους συζύγους ζωήν ειρηνικών και ολβιον και την επιτευξιν παντοίων σωτηριωδών αγαθών. Διο προς βεβαίωσιν συνετάχθη η παρούσα πράξις=ς ήτη αναγνωσθεισα εις επηκοον των τε συμβαλλομένων και των μαρτύρων υπιγράφη παρά παντων ιδιαχείρως και παρ' εμού του συμβολαιογραφούντος.

Αυξ. αρ.27

Εν Φλωρίνη την δεκάτην εννάτην (19) Αυγούστου 1901.

Οι μάρτυρες

Γήλου Λάζου

Στεργιος Χρηστίδης

Οι συμβαλλομενοι

Ο Μογλενων Ιωαννικιος

Γ . Λογιωτάτου.

Ο συμβολαιογράφων γραμματευς

Γεώργιος Ι. Λουκά.

Αυξ. Αρ.28

Αριθμ $\frac{\text{Διεκπ. 15}}{\text{Πρωτοκ.}}$

Κατάλογος προικός κυρίας Ελένης Ιωάννιδου εκ Βυζαντίου ην φέρει
εαυτής υπανδευομένη τον κ. Γεώργιον λογιωτάτου.

αυξ. Αρθ μ		λίραι	Γρόσι α αργ.
	α!		
1	Μία ιεράν εικών του Αγίου Παντελεήμονος μετά πλαισίου		
	β! Κοσμήματα		
2	εν ζεύγος αδαμαντίνων ενωτίων	11-	1188-
3	εν ζεύγος χρυσών ενωτίων	1-	108-
4	εν δακτυλίδιον αδαμάντινον μονόπετρον	5-	540-
5	εν δακτυλίδιον αδαμάντινον φέρον αδαμαντας εν ειδει ρόδους	12-	1296-
6	εν δακτυλίδιον αδαμάντινον φέρον αδαμαντας εν ειδει αμυγδάλου	3-	324-
7	μια αδαμάντινος βεργέτα	1-	108-
8	εν χρυσ. Ωρολόγιον μετ' αλυσεως χρυση φερούση και 1/4 λιρ. Τουρκίας	12.25	1323-
9	μια αστεροειδής αδαμάντινος καρφής	1-	108-
10	μία καρφης εξ ενός εικοσ/ φραγκου	-88	95-
11	εν ψέλλιον αδαμάντινον	13-	1404-
12	εξ ψέλλια αργυρά ομοιόμορφα	1-	108-
13	τρία ψέλλια αργυρά	-55	60-
14	εν περιλαίμιον χρυσούν μικρόν	-54	59-
15	εν σταυρός εκ κέρατος ρινόκκερου επάργυρος μεταλύσεως αργυραις	1-	108-
16	εν φλωριόν χρυσουν	-25	27-
	γ! εσθήτες (φουστάνια)		
17	μία λευκή μεταξωτή νυμφική εσθής	5-	540-
18	μια μαύρη μεταξωτή εσθής (γρων)	6-	648-
19	μια μαύρη μεταξωτή εσθής	4-	432-
20	μια μεταξωτή εσθής χρώματος (tabac)	5-	540-
21	μια μεταξωτή εσθής χρώματος τριανταφύλλου	3-	324-
22	μια εσθής εκ μαλλίνου υφάσματος χρώματος βυσσινου	1-	108-
23	μια εσθής εκ μαύρου μαλλίνου	2.50	270
24	μια εσθής εκ μαλλίνου υφάσματος χρώματος πρασίνου (σανζιαν)	2	216
25	μια εσθής εκ μαλλίνου υφάσματος χρώματος ρόδου	2.50	270
		94 47	10 204

Εις μεταφοράν

Αυξ. Αρ.29

A. Αρμ .		λίραι	Γρόσι α αργ.
	εκ μεταφοράς	94 47	10 204

26	δύο εσθητες εκ μαλλίνου μελανος υφάσματος	4-	432-
27	ύφασμα μεταξωτόν κλαδωτόν χρώματος λαχάνου δι'εσθητα	3-	324-
28	ύφασμα δι' εσθητα εκ μαλλίνου υφάσματος χρώματος βυσσινου	1-	108-
29	μια εσθής εκ μαλλίνου υφάσματος χρώματος φαιού	-50	54-
	δ! Μηλωταί (γουναι)		
30	μια μηλωτή εκ ρήσσυ και εξ υφασμ. Μεταξψτού χρώματος ρόδου	4-	432-
31	μια μηλωτή εκ σαμουρίου και εξ υφάσματος μεταξωτού μαύρου	17-	1836-
32	μια μηλωτή εκ σαμουρίου και εξ υφάσματος φασονέ	2-	216-
33	ύφασμα εκ καδιφέ δια μηλωτήν	-50	54-
	ε! Πίλοι		
34	τεσσαρες πίλοι διάφοροι	3-	324-
35	επτά λεπτά καλύμματα του προσωπου (βελη)	50	-54
	στ! ασπρόρουχα		
36	Δύο φούσται βαμβακεραί χρωματισταί	-50	54-
37	δύο φουσται χρωματισταί μεταξωταί	2-	216-
38	Τεσσαρες φούσται λευκαί	2-	216-
39	δύο φούσται μάλλιναι	1-	108-
40	εξ φανέλλαι μάλλιναι	1.50	162-
41	δεκατρία υποκάμισα (υποκαμίσεις)	5-	540-
42	δεκατρία εσώβρακα	3-	324-
43	οκτώ χιτώνες νυκτικοί (ρομπες)	3-	324-
44	εννέα μαλινέδες	4.50	486
45	οκτώ συνδόνες λευκαί	2-	216-
46	μία συνδών μεταξωτή	1-	108
47	δεκατέσσερα επενδήματα λευκά προσκεφαλαίων	150	162
48	δώδεκα προσωπία λινά	-88	95-
49	δώδεκα πετσέτες της τραπέζης λιναί	-75	81-
50	δώσεκα προσωπία λευκά	2-	216-
		160 60	17 346

Αυξ. Αρ. 30

αυξ. Αρθ μ.		λίραι	Γρόσι α αργ.
	εκ μεταφοράς	160 60	17 346
51	εν τραπεζομάνδηλον λινόν	-25	27-
52	εξ πετσιται λευκά της τραπέζης	-50	54-
53	δύο κραββατόγυροι λευκά κεντητοί	1-	108-
54	εν κάλυμμα κλίνης λευκόν πλεκτόν	750	810-
55	εν κάλυμμα κλίνης μεταξωτόν κρεμ	3-	324-

56	εν κάλυμμα τριπόδος πλεκτόν λευκόν	1-	108-
57	εν κάλυμμα δίσκου πλεκτόν λευκόν	-50	54-
58	δώδεκα τουλπάνια της κεφαλής λευκά	-19	20-
59	εξ ζεύγη περικνωμίδων μαύρων	-25	27-
60	εν ζεύγος περικνωμίδων κρεμ	-9 1/2	10-
61	τρία περικαλύμματα του λουτρού (πεστεμάλλα)	-75	81-
62	εν μπουρνούζιον του λουτρού	1-	108-
63	δύο προσώψια του λουτρού	-37	40-
64	εξ κορσάζια λευκά-	-37	40-
65	δύο φυλλέδες του λουτρού	-19	20-
66	ρινόμακτρα λινά διαφόρων χρωμάτων	-28	30-
67	μια συνδονή χρωματιστή	-37	40-
	ζ ! Κλινοστρωμνή		
68	δύο στρώματα εκ λινού πανιού (ταρακλη)	2 25	243
69	δυο προσκαφάλια μεγάλα εκατέρωθεν με ατλάζιον χρωμ. Ρόδου	-50	54-
70	δύο προσκαφάλια μικρά με ατλάζιον χρώματος ρόδου	-75	81-
71	εν εφάπλωμα μεταξωτόν πρώτης τάξεως	2 50	270-
72	δύο εφαπλώματα μεταξωτά Β Τάξεως	3-	324-
73	δύο προσκεφάλια κεντητά λευκά	1 50	162
74	δύο προσκεφάλια ατλαζένια της γωνίας	-75	81-
75	εν προσκεφάλιον μεταξωτόν χρώματος ρόδου	-50	54-
	η! υποδήματα		
76	εν ζεύγος λευκών μεταξωτών σκαρπινίων	-19	20-
77	εν ζεύγος υποδημάτων γλωσσέ (μπότες)	-60	65-
78	εν ζεύγος υποδημάτων κιτρίνων	-28	30-
79	εν ζεύγος εμβάδων λευκών	-14	15-
80	εν ζευγος εμβάδων κεντητών	-37	40-
	εις μεταφοράν	191 54 1/2	20 686

Αυξ. Αρ. 31

αυξ. Αρθ μ.		λίραι	Γρόσι α αργ.
	εκ μεταφοράς	191 54 1/2	20 686
	θ ! Επανοφόρια		
81	Μαντών μεταξωτόν μέγα	3-	324-
82	μαντών μάλλινον μέγα χειμερινόν	3-	324-
83	μια ζακέτα μαύρη	1-	108-
84	μια πελερινά πελουζ	3-	324-
85	μια πελερινά μεταξωτή	2-	216-
86	μια πελερινά μεταξωτή	1-	108-
87	μια πελερινη μαλλινος	1-	108-

88	μια εσθής θαλάμου μάλλινης (robe de chambre)	1 50	162-
89	μια μπλουζα μάλλινης	-50	54-
90	δυο μπλουζες χρωματισταί	-50	54-
	ι ! Διάφορα		
91	εν ριπίδιον μεταξωτόν μαυρον	-25	27-
92	εν ριπίδιον μεταξωτόν μετα πτερών χρώματος ρόδου	-50	54-
93	μια εμπροσθελλα εκ μαυρου σατεν	-25	27-
94	μια εμπροσθελλα εξ υφάσματος τοκη	-25	27-
95	εν δοχειον υδατος εξ ορειχάλκων (τα οιον λουτρού)	-9 1/2	10-
96	δυο κτένια ων το εν εξ ελεφαντοδοντος το δε έτερον απλουν μελαν	-25	27-
97	μια μπελτα μάλλινης	-50	54-
98	ένα μανθών μαύρον	-25	27-
99	εν φακιολιον κιπουρ	1-	108-
100	μια ομβρέλλα τούλινης	-75	81-
101	εν ζευγος χειροκτιων χρώματος κρεμ	-28	30-
102	δυο ζευγη χειροκτιων	-28	30-
103	πέντε πετσεται χρυσοκενημενο δια φωτογραφίας	-25	27-
104	τρεις ρομπαι μάλλιναι	-50	54-
105	εν μαυρον υφασμα κεντιμένον δια φωτογραφία	-25	27-
106	εις ταπης ευρωπαικος της κλινης	1-	108-
107	μια ραπτομηχανη (σιγγερ)	3 50	378-
108	δυο μιπογοι μεταξωτοί	-50	54-
109	δύο μιπόγοι χρωματιστοί	-25	27-
110	δυο μιπογοι διαφορων χρωμάτων	-25	27-
	εις μεταφοράν	219 20	23 672

Αυξ. Αρ. 32

αυξ. Αρθ μ.		λίραι	Γρόσι α αργ.
	εκ μεταφοράν	219 20	23 672
111	εν κιβώτιον μέγα επενδυμένον δια βελούδου	1 50	162-
112	εν κιβώτιον μέγα απλούν	1-	108-
		221 70	23 942
113	μια εσθης μεταξωτή (φουλαρω) παραλειφθειςα	3	324
		224 70	24.26 6

Οι μάρτυρες
Γήλου Λάζου

Οι συμβαλλομενοι
Ο Μογλενών Ιωαννικιος
Γ . Λογιωτάτου

Ο συμβολαιογράφων γραμματευσ

Γεώργιος Ι. Λουκά.

Εν Φλωρίνη τη 2^η Αυγούστου 1901 (ένα)

Αυξων αριθμ. 4

Αριθμ.Πρ

10

Προικοσύμφωνον

Σήμερον την Τρίτη Σεπτεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού δεκάτου έτους ημέρα της εβδομάδος Παρασκευή και ώρα δεκάτη της ημέρας Τουρκιστί, παραστάντες ενώπιον εμού του γραμματέως της Ιεράς Μητροπόλεως Μογλενών και Φλωρίνης Οικονόμου Παπά Δημητρίου, εκπληρούντος συνάμα και χρέη συμβολαιογράφου εν αυτή, ένθεν με ο κ. Ιωάννης Ζήση εισπράκτωρ της τραπέζης Ανατολής, κάτοικος Νερετίου, διαμένων δε νυν εν Φλωρίνης και υπήκοος οθωμανός, ένθεν δε ο κ. Παντελής Παπά Αθανασίου τό επάγγελμα έμπορος, κάτοικος Φλωρίνης και υπήκοος οθωμανός, αμφότεροι γνωστοί μοι, εξήτησαν την σύνταξιν του παρόντος προικοσυμφώνου, και εδήλωσαν επί παρουσία και των συνυποφαινομένων μαρτύρων ήτον των κ.κ. Αναστασίου Ναούμ, εμπόρου, Ιωάννου Κων/τίνου Σαπουντζή εμπόρου και Πέτρου Φιλιππίδου εμπόρου (αμφοτέρων) υπηκόων οθωμανών και απάντων κατοίκων Φλωρίνης, γνωστών μοι επίσης και εις συδεμίαν υπό του νόμου οριζομένην εξαίρεσιν υποκειμένων, ότι συνεβάλοντο προς αλλήλους τα ακόλουθα.

Α^ο. Ο κ. Ιωάννης Ζήση, έχων θυγατέρα, ονόματι Ελένην, αποφασίσας εκδίδει αυτήν εις πρώτου γάμου κοινωνίαν, τη συγκατάθεσει και της ίδιας, προς τον κ. Παντελήν Παπα Αθανασίου συν τη πατρική αυτού ευχή και ευλογία.

Β^ο. Ο κ. Ιωάννης Ζήση, προικίζει αυτήν μετά τελείας προικός ως εν ιδιαιτέρω καταλόγω υπό ημερομηνίαν 3 Σεπτεμβρίου 1910 επισυνημμένω εν τω παρόντι προικοσυμφώνω φαίνεται.

Γ^ο. Ο κ. Ιωάννης Ζήση, παρέχει εις τον κ. Παντελήν Παπά Αθανασίου λόγω τραχώματος, λίρας οθωμανικάς (χρυσάς) πενήκοντα (Αριθμος 50) εις πεντόλιρα δέκα (Αριθμό 10) ως κοσμήματα υπολογιζόμενα και προίκα της θυγατρός του Ελένης.

Δ^ο. Εν περιπτώσει θανάτου, όπερ μη γένοιτο, ενός των συζύγων λ.χ της δ. Ελένης Ιωάννου, άπασα η προίξ μετά του τραχώματος των δεκαπεντόλιρα (Αριθ. 10) μεταβαίνει και επανέρχεται εις τήν διακατοχήν και κυριότητα των πλησιέστερων αυτής, συγγενών υπάρχοντος του πατρός, Ζώντος δέ τω ιδίω πατρί, εάν δέν ήθελεν τεκνοποίηση. Έν περιπτώσει δε αποβιώσεως, όπερ μη γένοιτο, του κ. Παντελή Παπά Αθανασίου, ολόκληρος

η προίξ ως και το τράχωμα των δεκαπέντε λιρών (Αρ. 10) επανέρχεται εις την διακατοχήν και κυριότητα της δ. Ελένης Ιωάννου, εάν εισέτι ήθελεν και τεκνοποιήσει.

Ε^ο. Ο κ. Παντελής Παπάς Αθανασίου στέργει και αποδέχεται το ρηθέν των δεκαπεντάλιρων (Αριθ. 10) τράχωμα (Αριθμ. 10) και την προίκα συγκειμένην εκ των αντικειμένων του ως εν ιδιαιτέρω καταλόγου υπό ημερομηνίαν 3 Σεπτεμβρίου 1910 επισυνημένου εν τω παρόντι προικοσμφώνω φαίνεται.

2

1

Ο κ. Ιωάννης Ζήση | η αδελφή αυτής, | ο πατήρ και προστάτης της δ. Ελένης | και άπαντες οι συγγενείς, εύχονται από καρδιάς εις αμφοτέρους τους συζύγους Ζωήν ειρηνικήν και όλβιον και την επίτευξιν παντοίων σωτηριωδών αγαθών.

Διό προς βεβαίωσιν συνετάχθη η παρούσα πράξις, ήτες αναγνωσθείσα εις επήκοον των τε συμβαλλομένων ως και των μαρτύρων υπεγράφη παρά πάντων ιδιοχείρως και παρ' εμού του συμβολαιογράφουτος.

Εν Φλωρίνη την Τρίτη (3^η) Σεπτεμβρίου 1910.

Οι μάρτυρες

„ Αναστάσης Ναούμ

„ Πέτρος Φιλιππίδου

„ Ιωάννη Σαπουντζή

Οι συμβαλλόμενοι

„ Ιωάννης Ζήση

„ Παντελή Παπά Αθανασίου

Ο συμβολαιογράφων γραμματεύς

Οικονόμος Παπά Δημήτριος

Αυξων αριθμ. 5

Αριθμ.Πρωτ.

11

Κατάλογος προικός δεσποινίδος Ελένης Ιωάννου Ζήση εκ Φλωρίνης ην φέρει μεθ' εαυτής υπανδρευομένη τον κ. Παντελήν Π. Αθανασίου.

Αυξ. Αριθμ.

- 1 Παλτισού χρώματος καφέ μάλλινον
- 2 Γούνα μαύρη σαντένους με έλμα³ κίτρινον
- 3 Γούνα “ πελούση “ “ άσπρη
- 4 Μαντό Γκρίζο
- 5 Φουστάνι μεταξοτόν νυμφικό άσπρο χρώματος
- 6 “ “ “ χρώματος σταχτή
- 7 Φουστάνι μεταξυτόν χρώματος μπεζ
- 8 “ “ “ μαύρον σατενδούς
- 9 “ μαλλομέταξον χρώματος μπεζ
- 10 “ κατιφέν “ μπλε
- 11 “ μάλλινον μαυροπράσινον
- 12 “ “ χρώματος μπλου
- 13 “ “ γκρενά
- 14 “ βαμβακερόν χρώματος λαχανί
- 15 “ λινόν άσπρον
- 16 “ τσιτένια χρώματος στακτή
- 17 Μισοφόρι άσπρον μερζεσε
- 18 “ ριγέ κόκκινον
- 19 “ τσίτη τριανταφυλλί χρώματος
- 20 Κετοπούρι (κετσές⁴) πλητένιο (πίλημα)
- 21 Μισοφόρι φανέλα χρώματος γρενά (γκρενά)
- 22 Νυχτικό τζιτένιο⁵ με ουρανό χρώμα
- 23 “ χασέ
- 24 “ “
- 25 Φουστάνια 10 (δέκα) σατένια διαφόρων χρωμάτων

³ Ελμίνς; σκουλίκη κατά τον Αριστοτέλη. (το ύφασμα θα κάνει σχέδιο σαν σκουλήκι)

⁴ Τουρκ. keçe. Μάλλινον ή τρίχινον πεπιεσμένον ύφασμα, πίλημα

⁵ Βαμβακερό ύφασμα με έχρωμο διάκοσμο

- 26 Φούστα 1 (μία) πλιτένια
27 Μισοφόρι 1 πλιτένιον χρώματος καφέ
28 Πίλος⁶ 2 (δύο) καπέλα μαυρό και άσπρο

Εις μεταφοράν

Αυξ.Αριθμ.

Εκ μεταφοράς

- 29 Φουστάνι άραφον μαλλομέταξον χρώματος τριανταφυλλί
30 Κομπινεζόνους οκτώ (8) διαφόρων χρωμάτων
31 Ποδιαίς διαφόρων χρωμάτων δέκα και έξι (16)
32 Νυχτικά τρία χασέ
33 Μπούστους επτά (7) χασέ
34 Κασκορσέ εξ (6) διαφόρων χρωμάτων
35 Σινδόνια εννέα (9) μπουρνούιζέ 3 και 6 πανίσια
36 Υποκάμισα τεσσαράκοντα οκτώ (48) εξών τα 25 στα δώρα
37 Ντεκολτέ υποκάμισα δέκα και οκτώ (18)
38 Σόβρακα δέκα και οκτώ(18)
39 Περικνημίδες (τσουράπια) πενήντα (Αρ. 50)
40 Πανί κομμάτι εν (1) δια νυχτικά εντόπιον
41 Σιρίτη Κομμάτι εν (1) στα μισοφόρι μάλλινον
42 Ποδιαίς μάλλινες πέντε (5)
43 “ βαμβακερές πέντε (5)
44 Τακίμι εν (1) του λουτρού
45 Μανδήλια είκοσι (20) μοναστηρ κεντητό
46 Σκέπαις οκτώ (8) μεγάλες
47 Καφτάνι εν (1) μαύρον

⁶ Κάλυμμα κεφαλής

- 48 Μανδήλια είκοσι (20) άσπρα της κεφαλής
- 49 Μανδήλια (ρινόμακτρα) είκοσι (20)
- 50 Δουαλέτο (τουαλέτα) εν (1) κουτί
- 51 Εφαπλώματα μεταξωτά δύο (2)
- 52 Στρώμματα δύο (2) ρεζ
- 53 Προσκέφαλα μακρυά τέσσερα (4)
- 54 “ μεταξωτά δύο (2)
- 55 “ κεντήματος δύο (2)
- 56 Βελέντσα μία (1) άσπρη με γύρους κόκκινου
- 57 Κλινοσκεπάσματα μάλλινα
- 58 Κασέλακι δύο (2) ενδυμένους με ρεζ

Εν Φλωρίνη τη 3^η Σεπτεμβρίου 1910

Οι μάρτυρες

„ Αναστάσης Ναούμ

„ Πέτρος Φιλιππίδου

„ Ιωάννη Σαπουντζή

Οι συμβαλλόμενοι

„ Ιωάννης Ζήση

„ Παντελή Παπά

Ο συμβολαιογράφων γραμματεύς

Οικονόμος Παπά Δημήτριος

Προικοσύμφωνον

Σήμερα την ογδόη Ιουλίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού ενδεκάτου σωτηρίου έτους (1911) ημέρα της εβδομάδος Παρασκευή και ώρα εννάτη της ημέρας τουρκιστί μ.μ παραστάντες ενώπιον εμού του γραμματέως της Ιεράς Μητροπόλεως Μογλενών και Φλωρίνης, Οικονόμου Παπαδημητρίου, εφημερίου της ενταύθα ορθοδόξου κοινότητας, εκπληρούντος συνάμα και χρέη συμβολαιογράφου εν αυτώ, ένθεν μεν ο κ. Γεώργιος Ι. Λουκάς έμπορος αλεύρων και πληρεξούσιος της εταιρείας Αδελ. Αλατίνη ανωνύμου βιομηχανικής οθωμανικής και εμπορικής Θεσσαλονίκης κάτοικος Φλωρίνης και υπήκοος οθωμανός, ένθεν δε ο κ. Θεόδωρος Στεργίου Χρηστίδης το επάγγελμα έμπορος μαλιφατούρας, κάτοικος Φλωρίνης και υπήκοος οθωμανός, αμφότεροι γνωστοί μοι, εζήτησαν την σύνταξιν του παρόντος προικοσυμφώνου και εδήλωσαν επι παρουσία και των συνυποφαινομένων μαρτύρων ήτοι των κ.κ. Χρήστου Φιλιππίδου, εμπόρου αλεύρων, Πέτρου Γ. Καλλήνου υποδηματοποιού και Αναστασίου Κ.Χ. Τάσση ωρολόγου, αμφοτέρων υπηκόων οθωμανών και απάντων κατοίκων Φλωρίνης, γνωστών μοι επίσης και εις συδεμίαν υπό του νόμου οριζομένην εξαίρέσιν υποκειμένων, ότι συνεβάλοντο προς αλλήλους τα ακόλουθα.

Α^{ον} Ο κ. Γεώργιος Ι. Λουκά, έχω θυγατέρα, ονόματι Αναστασίαν, αποφασίσας εκδίδει αυτήν εις πρώτου γάμου κοινωνίαν, τη συγκαταθέσει και της ίδιας, προς τον κ. Θεόδωρον Στεργίου Χρηστίδης συν την πατρική αυτού ευχή και ευλογία.

Β^{ον} Ο κ. Γεώργιος Ι. Λουκά, προικίζει αυτήν μετά τελείας προικός ως εν ιδιαιτέρω καταλόγω υπό ημερομηνίαν ογδόην Ιουλίου 1911 επισυνημμενω εν τω παρόντι προικοσυμφώνω φαίνεται.

Γ^{ον} Ο κ. Γεώργιος Ι. Λουκά, παρέχει εις τον κ. Θεόδωρον Στεργίου Χρηστίδη λόγω τραχώματος δουπλόνια Αυστριακά δέκα εννέα (αριθμ.19), εικοσάφραγκα τεσσαράκοντα πέντε (αριθμ.45), πεντόλιρον οθωμανικόν εν (αριθμ.1) ήτοι ανερχόμενα εν όλω εκατόν (αριθμ.100) εικοσάφραγκα, και ως κόσμημα έτι, φλωριά μικρά αρμαθιά μία (αριθμ. 1) δηλ. Γρόσια ανερχόμενα εις λίραν οθωμανικήν 108, χιλιάδας εννέα και γρ. οκτακόσια (Αριθμός Γρ. 9,800).

Δ^{ον} Ο κ. Θεόδωρος Στεργίου Χρηστίδη στέργει και αποδέχεται το ρηθέν τράχωμα των εκατών (αριθμός 100) εικοσαφράγκων και την αρμαθιάν των μικρών φλωρίων ανερχόμενα έως γρόσια τετρακόσια (Αριθμ. 400), και την προίκα συγκειμένην εκ των

αντικειμένων του ως εν ιδιαίτέρω καταλόγω υπό ημερομηνίαν ογδόην Ιουλίου 1911 επισυνημμένων εν τω παρόντι προικοσύμφωνω φαίνεται, την ανερχόμενην εις γρόσια τρεχούμενα χιλιάδες ένδεκα και οκτακόσια πενήκοντα πέντε (Αριθμ. γρ. 11,855) και

Ε^{ον} Εν περιπτώσει θανάτου, όπερ μη γένοιτο, ενός των συζύγων λ.χ. της δ. Αναστασίας Γεωργίου Ι. Λουκά, άπασα η προίξ μετά του τραχώματος μεταβαίνει και επανέρχεται εις την διακατοχήν και κυριότητα των πλησιέστερων αυτής συγγενών, μη υπάρχοντος του πατρός, ζώντος δε τω ιδίω πατρί, εάν δεν ήθελε τεκνοποιήση! Εν περιπτώση δε αποβι-

(ΤΟ ΠΑΡΑΠΑΝΟ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΑΠΟΤΟΜΑ ΕΔΩ)

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΩ ΣΕΛΙΔΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΔΙΑΘΗΚΗ)

... απόλλυσι παν ό,τι αφήνω αυτώ διά ταύτης μου, όπερ εν τοιαύτη περιπτώσει θέλει περιέλθει εις την κυριότητα και κατοχήν τη γενικής κληρονόμου Δομνίκας σύζυγός μου, και

Έβδομον · Διορίζω εκτελεστάς της παρούσης διαθήκης μου τους κ.κ Θεόδωτον Αν Πύρζα και Θεόδωρον Αντ. Κεραμετζή εμπόρους, ελληνορθόδοξους χριστιανούς, υπηκόους οθωμανούς και κατοίκους Φλωρίνης, ους και παρακαλώ ίνα συνεργασθώσι μετά της γενικής κληρονόμου μου Δομνίκας, εις την ανελλιπή και ακριβή κατά γράμμα εκτέλεσιν των εν αυτή διατάξεών μου." Αυτή είναι, είπεν η οριστική και τελευταία θέλησις μου. Ακολούθως υπέμνησα αυτώ εάν θέλη να αφήση και άλλα κληροδοτήματα εις άλλους ιερούς ναούς και κοινοφελή καταστήματα, απάντησε δε αρνητικός. Δίο προς βεβαίωσιν συντάξα αυθωρεί την παρούσαν διαθήκην άνευ διακοπής, ήν και ανέγγων ευκρινώς εις επήκοον του διαθέτου και πάντων των μαρτύρων, αφού δε παρέτηρησαν αυτήν ό,τε διαθέτης και οι μάρτυρες και είπον ότι εχει καλώς υπέγραψαν άπαντες ιδιοχείρως μετ' εμού του συμβολαιογραφούτος γραμματέως.

Εν Φλωρίνη τη 4^η Ιουλίου 1911.

Ο διαθέτης

Οι μάρτυρες

„ Ιωάννης Χ'Γιες

Πανδαλής Ναούμ

„ Πέτρος Ι. Χα' Τάση

„ Στέργιος Χριστίδης

Οι εκτελεσταί

„ Μητο γρίβας

Θεόδωτος Α. Πύρζας

„ Χρίστο Πα' θεοδόρου

Θεόδωρος Α. Κερεμήτσης

„ Νικόλαος Δημητρίου Σίσκο

„ Πέτρος Ι. Καλλίνης

Ο Συμβολαιογράφων Γραμματεύς
Οικονόμου Παπαδημήτριου

Προικοσύμφωνον

Σήμερον ημέρα Κυριακή 21^η Σεπτεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού τρίτου σωτηρίου έτους παρουσιάστικαν ενώπιον εμού του Γεωργίου Ι. Λουκά γραμματέως της ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης εκπληρούντος συνάμα και και χρέη συμβολαιογράφου εν αυτή, οι υποφαινόμενοι κ. Νικόλαος πα΄ Κωνσταντίνου εκ Νερέτης αφ΄ ενός και ο κ. Δανιήλ Διαμαντίου ενταύθα οπωροπώλου αφ΄ ετέρου, και ενώπιον των συνυποφαινομένων αξιόπιστων μαρτύρων κ κ. Γήλιου Λαζάρου εμπόρου, Κωνσταντίνου Τέγου παντοπώλου και Πέτρου Φιλιππίδου κτηματίου μηδενώς υπό του νόμου εξαιρουμένων γνωστός προς με τα προς αλλήλους και προς τους ενδιαφερόμενους μοι εδήλωσαν τα εξής.

Ο κ. Νικόλαος πα΄ Κωνσταντίνου έχων αδερφήν Μαρία καλουμένην εκδίδη αυτήν εις πρώτου γάμου νόμιμον κοινωνίαν μετά του κ. Δανιήλ Διαμαντίου τη συγκατάθεση της εν λόγω αδελφή του Μαρίας δηλωσάντες τούτα επισήμως παρέχο αυτή ως προίκα και τράχωμα τα ακούλουθα είδη το αντίτιμον των οποίων καταβάλλει ούτος απέναντι της πατρικής ως κληρονομιάς της Μαρίας την οποία αυτή αντι ταύτης παρέχει τω εν λόγω αδελφών της Νικολάου.

Ο κ. Δανιήλ Διαμαντίου ομολογεί ότι δέχεται διά συζύγου την Μαρίαν πα΄ Κωνσταντίνου και την ως ακολούθως προίκα εις χρήμα και είδη αξίας εν αλώ εξ χιλιάδων και τετρακοσίων ένδεκα γροσίων αριθμός (6411) με λίραν Τούρκικα 108 και υποσχεται ίνα αγαπά αυτήν ως εμπρέπει ίνα ειρεινικην συμβίωση.

Ούτω δε το αναλογούν τη Μαρία μερίδιον εκ της κληρονομική περιουσίας του πατρός της αφίνεται τω αδελφώ της Νικολάου κηρυττυμένου απολύτου ιδιοκτήτου επαυτού απέναντι των εν λόγω εξόδων.

Εγένετο και κατεχωρήθη αφθημερών

Οι μάρτυρες

Γήλου Λάζου

Κωνσταντίνου Τεγού

Κατευχήν και ευημερίαν
ως αγράματη υπογράφω
ανταυτής

Οι ενδιαφερόμενοι

Νικολάου

Πα΄ Κωνσταντίνου Δανιήλ

Διαμαντή Πέτρος

Φιλιωπίδης

Αύξων. Αρ.52

Κατάλογος της προικός της Μαρίας Πα'' Κωνσταντίνου εκ Νερέτης

----- με λίρας Τουρκικές.

20 είκοσι λίρας Τουρκικά	γρόσια 2160
1 φουστάνι νυμφικό σεντεντελιόν	γρ'' 300
1 φουστάνι μαύρο σατωντούς	γρ'' 220
1 φουστάνι μαύρο πράσινον μάλλινον	γρ'' 140
1 φουστάνι κυανόν "	γρ'' 130
1 φουστάνι ανοικτόν "	γρ'' 80
1 φουστάνι κόκκινον αρμούρ	γρ'' 110
1 φουστάνι τσιτένιο εκρού	γρ'' 54
1 φουστάνι τσιτένιο εκρού	γρ'' 54
1 ρόμπα φανέλλο	γρ'' 50
1 σάκκος μεταξωτός	γρ'' 120
1 σακκον ρούχονον	γρ'' 85
1 ιφαντένιο πιλούς	γρ'' 110
2 γούναις δια τους σάκους	γρ'' 300
1 φούστα μάλλινη οικιακή	γρ'' 50
2 φουστάνια χασιδένικες	γρ'' 45
1 φούστα βαμβακερή	γρ'' 8
20 υποκάμισα καλά προς 13 γρ	γρ'' 260
30 ζευγάρια σουράπια ⁷ μακρυά	γρ'' 300
3 φουστάνι μπασμένιες	γρ'' 15
1 μαύρη τιφτίτης_φούστα	γρ'' 15
1 φούστα χασεδένια κεντημένη	γρ'' 5

⁷ Μάλλινη κάλτσα των χωρικών ή οποιαδήποτε ανδρική κάλτσα

5 φουστάνι μάλλινα	γρ'' 40
6 φουστάνια βαμβακινα	γρ'' 30
8 σκεπας μεταξωταί	γρ'' 45
13 νυκτομάνδαλα	γρ'' 30
2 συνδόνια βαμβάκινα	γρ'' 35
1 συνδώνιον μεταξωτόν	γρ'' 25
1 συνδόνιον δια το εφάπλωμα	γρ'' 20
1 εφάπλωμα	γρ'' 45
1 βελεντσα κόκκινη με φούντας	γρ'' 80
1 άσπρη βελέντσα	γρ'' 70
2 μαξιλάρια με ταντέλας του στρώματος	γρ'' 40

Έπεται συνέχεια.

Αύξων Αρ. 53

εκ μεταφοράς γρ''

1 στρώμα	γρ'' 60
2 κασσελακια γαμήλιαις	γρ'' 80
20 ζεύγη τσοραπιών μακρ.	γρ'' 200
25 ζεύγη τσοραπιών κοντών	γρ'' 150
20 υποκάμησα	γρ'' 260
8 σκεπαι Μεταξωταίς	γρ'' 64
15 μανδήλια της κεφαλής μπ...	γρ'' 52
5 Σάλια μαυρα με φούντες	γρ'' 40
30 μαντήλια σερβέταις	γρ'' 36
22 μαντήλια ιασμος ⁸	γρ'' 38
10 μαντήλια	γρ'' 20

⁸Ίαση: θεραπεία

3 καφτάνια μεταξωτά	γρ'' 55
1 μπουσταλίκη	γρ'' 75
1 έτερον μπουσταλίκη	γρ'' 40
1 έτερον μπουσταλίκη	γρ'' 40
15 τυρμπανι μαντηλία άσπρα	γρ'' 20

Εν Φλωρίνη τη 21^η Σεπτεμβρίου 1903.

Οι ενδιαφερόμενοι

“ Νικόλαος Πα’’ Κων/ντίνος

“ Δανιήλ Διαμαντής

Ο συμβολαιογράφων γραμματευσ

Γεώργιος Ι. Λουκά.

Προικοσύμφωνον

Σήμερον την 23^η Ιανουαρίου του χιλιοστού εννακοσιοστού ογδόου έτους, ημέρα της εβδομάδος Τετάρτη και ώρα έκτη της ημέρας Τουρκιστί παρασάντες ενώπιον εμού του γραμματέως της Ιεράς Μητροπόλεως Μογλενών οικονόμου Παπά Δημητρίου, εκπληρούντος συνάμα κ χρέη συμβολογράφου εν αυτήν ένθεν μεν ο Κωνσταντίνος Τέγου παντοπώλης κάτοικος Φλωρίνης υπήκοος οθωμανός ένθεν δε ο Περικλής Χ. Σκεπαστίδης υποδηματοποιός κάτοικος Μοναστηρίου εργαζόμενος δε νυν εν Φλωρίνης υπήκοος οθωμανός, αμφότεροι γνωστοί μας, εξήτασαν την σύνταξιν του παρόντος προικοσυμφώνου και εδήλωσαν επί παρουσία και των συνυποφαινομένων μαρτύρων Λαζάρου Στεργίου εκ Μοναστηρίου εργαζομένου δε εν Φλωρίνης, φραγκοράπτου, και του Αθανασίου Κ. Κοτλάρτζη Κοντουρά. (αμφοτέρων υπηκόων οθωμανών και κατοίκου^{εϋ} ενταύθα, γνωστών μοι επίσης και εις ουδεμίαν υπό του νόμου οριζομένων εξαίρεσιν υποκειμένων, ότι συνεβάλοντο προς αλλήλους τά ακόλουθα.

Α! Ο Κωνσταντίνος Τέγου έχων θυγατέρα ονόματι Αθηνάν και αποφασίσας ίνα εκδώ αυτήν εις γάμου κοινωνίαν τη συγκαταθεσει και της ιδίας προς τον Περικλήν Χ. Σκεπαστίδην συν τη πατρική αυτού ευχή και ευλογία δίδουσιν αυτή εις προίκα και τράχωμα τα εξης. 1) εννενήκοντα λίρας οθωμανικής (Αρ. 90) καταβλητέας τω γαμπρώ αυτού Περικλει Χ. Σκεπαστίδη τας μεν- ημίσεις ητοι τεσσαρακόντα πέντε λίρας οθωμανικής (Αρ.45) προκαταβολικώς κατά την σύνταξιν του παρόντος προικοσυμφώνου, τας δε υπολοίπους τεσσαράκοντα πέντε λίρας οθωμανικας (Αρ.45) την παραμονήν των γάμων τελεσθησομένων κατά τας προσεχείς του τρέχοντος έτους απόκρεων 2) τα εξής κοσμήματα και ενδύματα ήτοι 1)ωρολόγιον, 2 ζεύγη ενωτίων, 1 δακτυλίδιον, 23 φλωρία, 25 υποκάμισα, 5 σινδόνια, 37 ζεύγη κάλτσας, 5 φούσταις, 5 ποδιαίς μάλλιναις, 3 ποδιαίς βαμβακεραίς, 3 ποδιαίς τσιτένιαις⁹, 1 ποδιά μεταξωτή, 10 σκέπαις μεταξωτούς, 1 καφτάνι μεταξωτό, 10 μανδήλια γιαζμαις¹⁰, 15 μανδηλακια, 2 μανδήλια άσπρα, 1 μπερίνα, 3 γούναις, 4 φορέματα, 3 καπέλαις, 4 μαξιλάρια μικρά, 2 μαξιλάρια μεγάλα, 1 στρώμα, 1 γιαμπουλή¹¹ κ 1 εφαπλωμα.

⁹ Βαμβακερό ύφασμα με έχρωμο διάκοσμο

¹⁰ Γιασμάκι : Τουρ: Yasmak = φερετζές

¹¹ Όνομα του φυτού γλυκόριζα ή άτριχως.

Β! ο Περικλής Χ. Σκεπαστίδης στέργει¹² και αυτοδέχεται το ρηθέν εννενηκοντάλιρον τραχώμα (Αρ.40) και την προίκα συγκεκριμένην εκ των άνωθι αντικειμενων δηλών άμα και ομολογων ότι έλαβε και το προκαταβλητέον ήμισυ του τραχώματος ήτοι τας τεσσαράκοντα πέντε λίρας οθωμανικής (Αρ. 45) μετρηθείσας αυθωρεί αυτώ υπο του προικοδότου Κ.Τέγου ενώπιον ημών των συνυποφαινομένων γραμματέως και μαρτύρων.

Δια προς βεβαίωσιν συνετάχθη η παρούσα πράξις, ήτις αναγνωσθείσα εις επήκοον των τε συμβαλλομένων ως και των μαρτύρων υπεγράφη παρά πάντων ιδιοχείρως και παρ εμού του συμβολαιογραφούντος.

Οι μάρτυρες
„ Λάζαρος Στεργίου Χρηστίδη
„ Αθανάσιος Κωτλάρτζη

Οι συμβαλλόμενοι
„ Κωνσταντίνος Τάγου
„ Περικλής Χ. Σκεπαστίδης

Ο συμβολαιογράφων γραμματεύς

Οικονόμος Παπά Δημήτριος

¹² Στερ(γ)ω δέχομαι, ανέχομαι κάτι χωρίς διαμαρτυρία2

Αυξεν
Αριθμ $\frac{\text{Διεκπ } 13}{\text{Πρωτοκ}}$

Αντίγραφον Προικοσυμφώνου γενομένου εν Καστοριά τη 7 Ιουνίου 1900.

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιου και του Αγίου Πνεύματος Αμήν.

Ιδού ο πατήρ Νικόλαος Χατζιώ προικίζω την θυγατέρα μου Αναστασία και δίδω τα εξης.

Τρεις (3) κορτίνες, δύο (2) στρώματα, τρία (3) σινδόνια, δύο (2) παπλώματα, μια (1) κουβέρτα, δέκα (10) προσκέφαλα, τέσσερα (4) μακσιλάρια, δύο (2) μαξωλάρια του ύπνου, τρεις (3) τεντζερέδες, ένα (1) μπαρκωτη, τρια (3) σινια, δεκα εξη (16) σαχανια, δώδεκα (12) φουστάνια, τεσσερη (4) αραφτοι κουμάσια, δύο (2) τσουμεδες καπλαδιώμενοι, πέντε (5) κοιτεστα, Τρεις (3) φούστες άσπρες, δύο (2) φούστες μάλλινες, δύο φούστες δεύτερες ένα (1)βαμβακερό, εξήντα (60) ζευγάρια τσουράπια, πενήντα πέντε (55) βρακοσκαιλές¹³, (20) μεσάλια και μεσάλαις, ένα (1) σινδόνι δια το σεντινωσ και ένα δεύτερο, μία (1) ζώνα αργυρή, μία (1) πιλένα αργυρή ένα (1) μενδαγιονι, ένα (1) σταυρό πέντε (5) ζευγάρια σκουλαρίκια 4 αργυρά τη ένα ωρέο μελαματένιο τέσσερα (4) δακτυλίδια αργυρά και ένα (1) μαλαματένιο ένα (1) βραχιολι ένα ωρολόγι δύο σενδουκια τεσσαρες μποχτσάδες¹⁴, μία λεκάνι ένα υβρικι, ένα ταβαν¹⁵, μία κασέλα της στολης και τα πολιτενομένα λίραι οθωμανικαι είκοσι μια (αρθ 21 ½) και μια μηχανη συστημα σιγγερ και την ευχη της ζωοδόχου Πηγής του πατρός και της μητρός να έχη του Αβραάμ Ισαάκ και Ιακώβ τας χαρές μετά πάντων ημων Αμήν.

Ο εφημέριος Πα΄'Θωμας

Το παρόν προικοσύμφωνον κατεχωρηθη ενταύθα προς ασφάλειαν των ενδιαδερομένων σημερον την 7 Ιουλίου 1900

Ο Γραμματευσ
Γεωργιος Ι. Λουκάς

Το ανωτέρου έλαβον μέχρι ενός κέ προς ενδιξίν¹⁶ υπογραφο ιδιοχίρος

Νικολαος Διμιτρίου

Οι μάρτυρες

Ο Γραμματεύς

„ Πέτρος Δανηλ
„Στέριος Χρησιτίδης

Γεώργιος Ι. Λουκάς

¹³ Σκελέα: σώβρακο

¹⁴ Μποχτσάς: Τουρ: τεμάχιο υφάσματος για την περιτύλιξη πραγμάτων

¹⁵ Ταβάς: μαγειρικό σκεύος από πυλό ή σφυρηλατημένο χαλκό

¹⁶ Εκ δεξιόν: με το δεξί χερί

Βιβλιογραφία -Πηγές

Βουράκης, Μ. Α. (2020). *Στοιχεία για το δίκαιο της αρχαίας Αθήνας μέσα από τα έργα του Μενάνδρου*. (Ανακτήθηκε στις 8/5/2021)

https://repo.lib.duth.gr/jspui/bitstream/123456789/11348/1/BourakisM_2019.pdf

Θεοτοκάς, Μ. (1897). *ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΗΤΟΙ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ Δ.Ε.Μ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ, ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1800 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1896, ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ*. Κωνσταντινούπολη: Νεολόγου.

Μαΐου, Θ. (2018) .*Ο θεσμός της προίκας στην ξενιτιά!* (Ανακτήθηκε 5/09/2020)

<https://neoskosmos.com/el/187372/o-thesmos-tis-proikas-stin-ksenitia/>

Συλλογικό Έργο. (1972). *Επίτομον, Πλήρες, Εγκυκλοπαιδικόν και Ερμηνευτικόν Λεξικόν της Ελληνικής Γλώσσης*. Πάπυρος Λαρούς.

Συμεωνίδου-Αλατοπούλου, Χ. (1979). *Η εξέλιξη του θεσμού της προίκας στην Ελλάδα 1956-1974. Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 36(36-37), 322-340. DOI:

<https://doi.org/10.12681/grsr.460> (Ανακτήθηκε στις 9/5/2021)

[file:///C:/Users/user/Downloads/7078-12554-1-PB%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/user/Downloads/7078-12554-1-PB%20(2).pdf)

Τότσικας, Α., (2019), *Η ιστορία του θεσμού της προίκας*. Αργολική Αρχαιακή Βιβλιοθήκη Ιστορίας & Πολιτισμο. (Ανακτήθηκε 7/5/2021)